

„Národopisný sborník čechoslovanský“, vydává národopisná společnost čechoslovanská a národopisné museum čechoslovanské. Redaktor Jiří Polivka, redakční komitet: Adolf Černý, A. Kraus, J. Máchal, J. Matiegka, L. Niederle, V. Tille, J. Zubatý. V Praze 1904. — O tem zanimivem zborniku, katerega je izšlo doslej deset zvezkov, izpregovorimo morda še natančneje.

Emanuel Šl. z Lešehradu: Shroucení. Lyricka scena o jednom dějství. Tiskom Emanuela Stivína v Praze. Nakladem spisovatelovým. 1904. Cena? — Od istega avtorja je izšel pred kratkim zvezek pozij pod naslovom „Když kvetou ruže“, cena 80 h.



Koncert „Glasbene Matice“ v Ljubljani dne 12. marca 1904. Ta koncert je bil za slovensko glasbo prezanimiv in veleznamenit, kajti proizvajala so se razen dveh točk samo novejša vokalna in orkestralna dela slovenskih skladateljev. Zanimiv je bil spored, ker je obsegal moderne skladbe nove glasbene struje, znamenit, ker se je prvič izvajal A. Lajovica „Scherzo in Andante“ za veliki orkester. Pomnoženi vojaški orkester je igral prav skrbno naštudirano simfonijo pod vodstvom g. M. Hubada točno in v vsakem oziru dovršeno. G. Hubadu je treba priznati, da ni le pevovodja par excellence, ampak tudi odličen dirigent velikega orkestra. V „Scherzu“ je glavni tema prvega stavka jako simpatičen in je izborno uvedel „Scherzo“ na lesenih godalih. Vrhunec „Scherza“ je v stranskem motivu srednjega stavka, kjer basovski motiv, z vedno večjo silo nastopajoč, vse druge inštrumente prešinja. Jako lepe in izrazovite so vobče protimelodije, ki obigravajo temata. V „Andantu“, ki obstoji iz glavnega prvega, srednjega stavka in iz ponavljanja prvega glavnega stavka z važnimi izpremembami, je orkestralno najlepše izveden tretji del prvega glavnega stavka, katerega motivi krasno obigravajo violine v višini, in stopnjevanje vsega orkestra v fortissimu v drugem delu srednjega stavka. „Scherzo“ in „Andante“ sta na občinstvo napravila velikanski vtisk; ob burnem ploskanju je pozvalo gospoda skladatelja večkrat na oder. Gospod Lajovic ima orkestracijo popolnoma v oblasti in oblike se drži klasične. Ako bi imel glede orkestracije sploh kaj pripomniti, bi bilo to, da je deloma prenasočena s trobili, a to se opaža pri vseh mladih skladateljih. Krasno je uspel njegov ženski zbor „Gozdna samota“ s spremljevanjem orkestra, ki ga je kot abiturijent dunajskega konservatorija zložil in se je tam z odličnim uspehom ob laskavem priznanju kritike pel 8. julija 1902. Ženski zbor „Glasbene Matice“ še ni imel ugodnejše prilike, izborno in dovršeno uporabiti svoj krasni glasovni material kakor tu. Vsa čast mu! Velikanski uspeh so dosegli dalje a capella mešani zbori gosp. Lajovica: „Večerna pesem“, „Bolest kovač“ in „Napitnica“. Posebno izrazovita je vsa pesem „Bolest kovač“ in deloma „Napitnica“. Peli so tudi te pesmi virtuosno. Solospeva Lajovičeva sta se pela dva s spremljevanjem klavirja: „Pesem starca“ in „Zavela je roža“. Obe skladbi sta odlični. Solo je pel član slov. opere g. St. Orželski in žel obilo priznanja z gospodom skladateljem. Poleg g. Lajovica je bil častno zastopan na sporedu g. dr. Gojimir Krek, velezaslužni urednik „Novih akordov“. Mešani zbor „Vabilo“ je krasno donel in izzval burno priznanje. Po partituri, igrani na klavirju,